

Վ. ԴԱՐՅԱՆ

ԱՐԱԳԱՇԻ ՎՐԱ



ՊԵՏԶՐԱՏ

ՅԳԼ. ԳԳՄ

Դ-27

9207-2
2196
891.994
7-27

2011-05

Վ. ԴԱՐՅԱՆ

ԱՐԱԳԱԾԻ ՎՐԱ

Հասցիի հիարը
Գ. ՏԻՐԱՏՈՒՐՅԱՆԻ

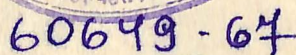


ՊԵՏՐՈՍ
ՀԱՅԿԱՆ ԿԻՑ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱԳԱՐԱՆԻԿԱԿԱՆ ԳՐԱԳԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1939

20-1102

5. 46 7 11 4 . 1

ԱՂԻ ԿՇՄՔԱՂԱ



Р. ДАРЪЯН
НА АРАГАЦЕ

Ряз. Арм. ССР, Ереван, 1939

247523

[illegible]

Երբ ինքնակամ լինեմք միմյանցից
 Երբ զամեն զանազան զգացում
 Երբ զամեն զանազան զգացում
 Երբ զամեն զանազան զգացում

ՄԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ՃԱՄԲԱՐՈՒՄ

Ալպինիստների խումբը նոր եր իջել Ա-
բաղածից և թավշյա կանաչի վրա նստած
հանգստանում եր պիոներական լեռնային
ճամբարի վրանների մոտ:

Ճամբարի յերեխաները շրջապատել էին
հրանց և զարմացած նայում էին ալպի-
նիստների այրված դեմքերին ու տարորինակ
հագուստներին:

Մի քանիսն ուշադրությամբ դիտում
էյին լեռնային սրածայր գավազանները, վո-
րոնց ծայրերին սուր յերկաթներ էյին ամ-
րացված: Մի խումբ դիտում էր սառցահա-
տները և զանազան հարցեր տալիս հոգնած
մի ալպինիստի, Վոմանք եւ շոշափում էյին
լեռնային կոշիկները և հարց ու փորձ ա-
նում նրանց հաստ ներբաններին և կողքերին
պինդ խփած մեխերի՝ տրիկոնների մասին:

Յերեխաների մեջ առանձին հետաքրքրու-

Թյուն եր դարձեցրել նաև լեռնային պա-
րանք, փորն իր ուսին եր գցել այդ տարո-
րինակ հաղեված մարդկանցից մեկը: Բոլո-
րի կռնակին կային պաշուսակներ:

Նրանք ցած եյին բերել այդ պաշու-
սակները և սւտում եյին իրենց պաշարի վեր-
ջին մնացորդները:

Ալպինիսաների ղեկավարը Թուխ գեմքով,
սրածայր քթով մի բարձրահասակ յերիտա-
սարդ եր: Նրա առնական գեմքը և խիտ
հայացքը վերջում եյին նրա կամքի ամրու-
թյան, դժվար պայմաններում չվհատվող մարդ-
ւիներու մասին:

Նա, բացի սովորական իրերից, ուներ
նաև հեռագիտակ, ջրի տերմոս և ուսից
կախել եր փորսորդական հրացանը:

Յերեխաների բավական մի մեծ խումբ
գիտում եր նրա հանգիստ, անհող դիրքը և
հանդերձանքը:

Հայնեզը գլխարկը հանել եր, սառցահա-
տըն ամուր խրել գետնի մեջ և գլխարկը
վրան եր կախել:

Նրա կենտրոնացած, լուրջ և անվրդով
հայացքը մեծ տպավորություն եր գործում
յերեխաների վրա:



Թյունը և յերգով բացվեց պիստոնակա առափսքը:

— Ե, յերեխաներ, ինչպես եք անցկացնում ձեր ժամանակը այս գեղեցիկ ճամբարում, — վերջապես խոսեց ալպինիստների ղեկավարը:

— Շատ լավ, — համարյա միաբերան պատասխանեցին նրան շրջապատող յերեխաները, վորոնց ղեմքերն այդ ըոպեյին այնպիսի հրճվալից փայլ ստացան, վոր կարծես մի մեծ բեռ ընկավ նրանց ուսերից և կամ յերկար ժամանակ սպասած թանկագին նրվերը վերջապես ստացան:

Յերեխաների թիվն ավելացավ: Բոլորն անհամբեր սպասում էյին, թե ինչ կասի ալպինիստների ղեկավարը:

Յերեխաներն իրար եյին անցնում, շարժվում յետ ու առաջ, միմյանց հրմշկտում ու հարցական հայացքներն ուղղում ալպինիստ ղեմքին:

Նրանք անհամբեր սպասում էյին, թե՛ ել ինչ կասի ալպինիստների ղեկավարը:

— Ուրեմն, լավ եք անցկացնում ձեր ժամանակը, այո, — նորից ղիմեց յերեխաներին ալպինիստը:

Բոլորն ել պատասխանեցին նրան.

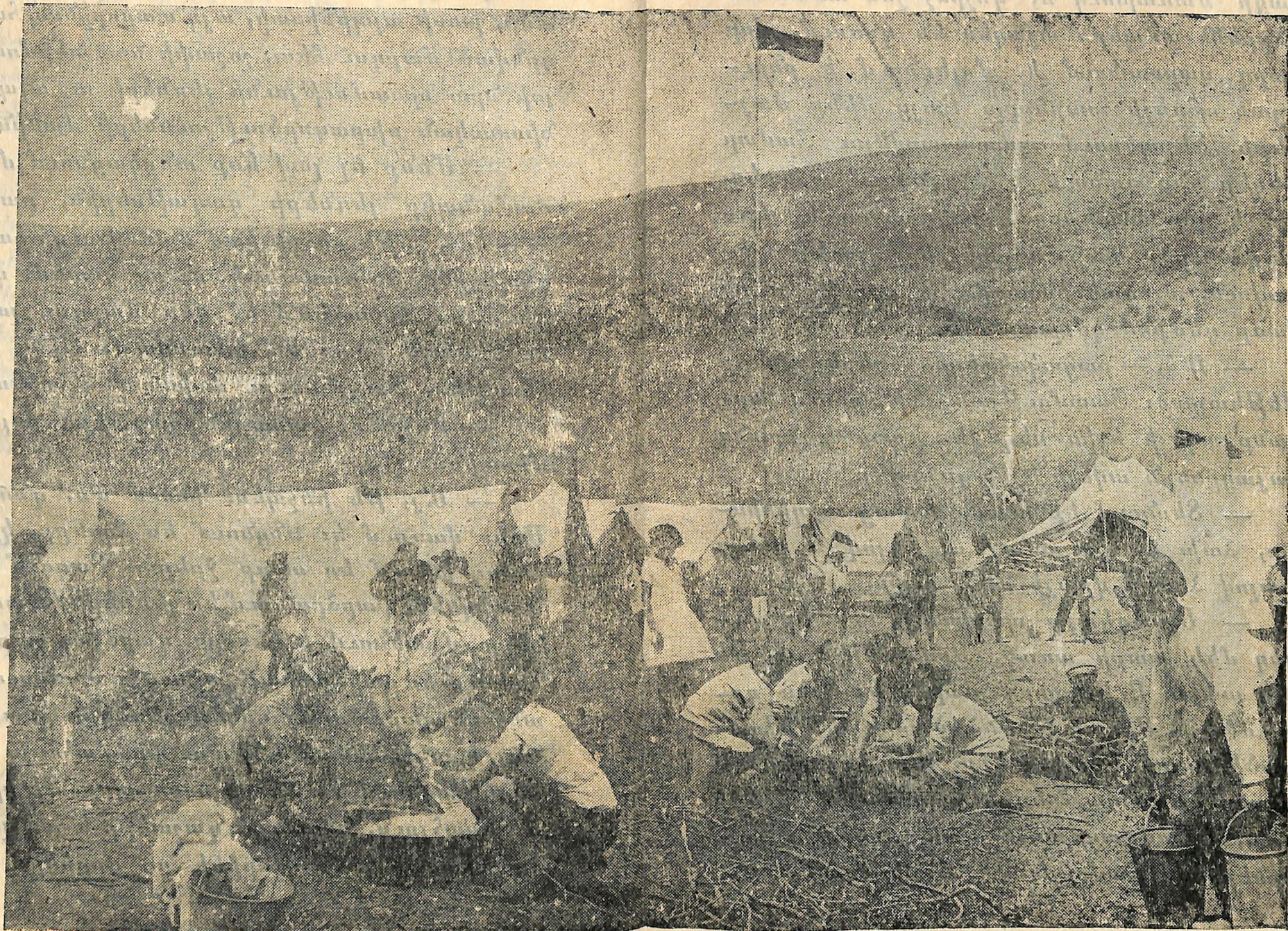
— Այո, շատ լավ:

Նրանցից ամեն մեկն ուղղում եր մի բան ասի, խոսի ալպինիստի, այդ տարրորինակ հագրնված մարդու հետ, շոշափի նրա տերմոսը, լսի նրա պատմությունը լեռների ու ալպինիստական սխրագործությունների մասին:

— Մենք ել լավ ենք անցկացնում մեր ժամանակը լեռների գագաթներին, բայց՝ ուհ, ուհ, յեթե բուքի կամ մառախուղի հանդիպեցինք, են ժամանակ, մարդ կասեմ, վոր ղիմանա: Պատահում ե, վոր մարդու լացն ու ծիծաղն իրար են խառնվում: Պինդ ես՝ կհաղթես, թույլ ես ու վախկոտ՝ կկորչես:

— Ինչպե՞ս, — ասացին համարյա բոլորը միասին:

— Այ, թե ինչպես: Գնում ես, գնում: Արևը վառում ե: Անցնում ես ձորերը, կիրճերը: Խմում ես սառը ջրերը: Քաղում ես ծաղիկներ. բարձրանում ես լեռների կատարները. մոտենում ե կեսօրը. դարձյալ շարունակում ես բարձրանալ. քո շուրջը տեսնում ես անհուն տարածություններ, լեռների կատարներ, կարկաչուն առուներ ու փրփրահուլյոգ գետեր: Անցնում ես մի քարասահանք. մի կիրճ, մի ձնահյուս, ֆիրնային դաշտերը և հանկարծ հանդիպում ես փոթորիկի ու մրրիկի: Դի-



— Ուրեմն լա՞վ ե՞հ անցկացնում ձեր ժամանակը:

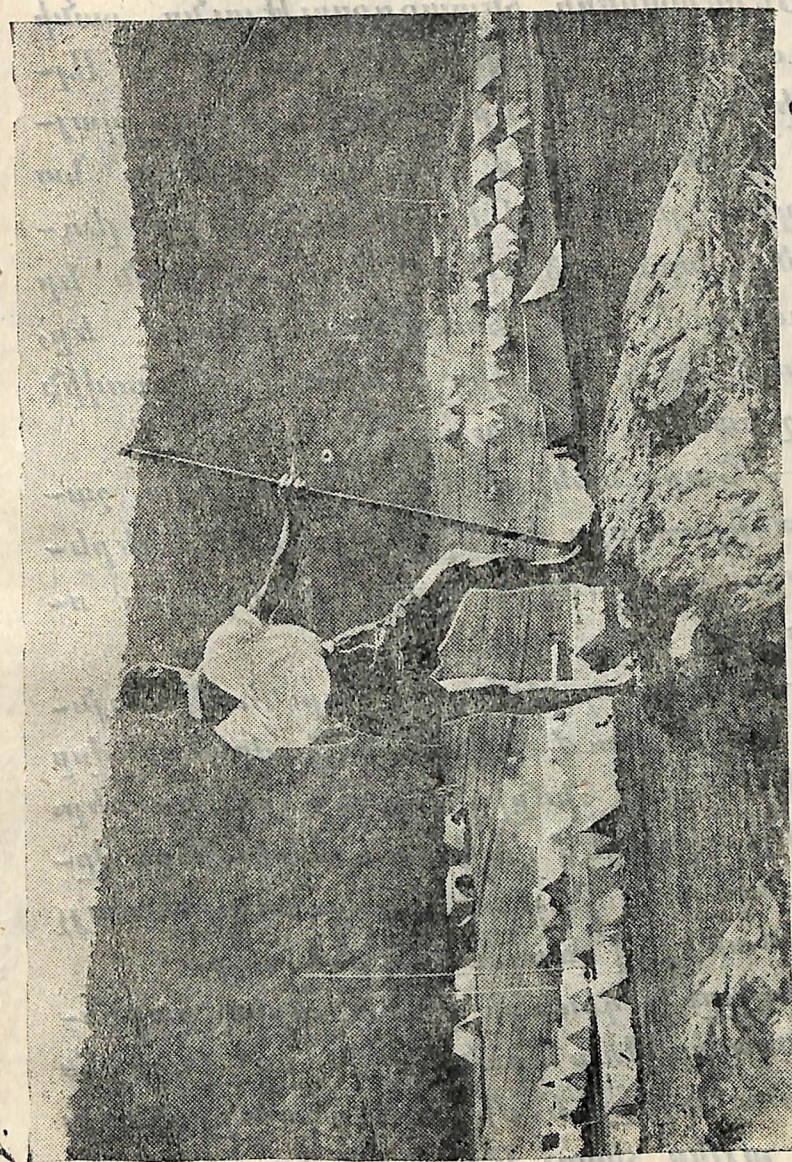
— Այո, շատ լավ, — պատասխանեցին պիսիկները:

մացը մառախուղ է, վոչինչ չես տեսնում։
Յերբեմն ամպերն այնպես են գոռում, վոր
մարդ սարսափում է. մոլեգնում է բնու-
թյան ահռելի տարերքը։ Բայց մենք ժայ-
ռերի ծերպերում պատսպարվելու համար
տեղեր ենք գտնում և թազնվում այնտեղ,
մինչև վոր տարերքը կհանգստանա և լեռ-
նային արևը նորից կհանի իր գլուխը շի-
կավուն, այրված կատարների յետևից ու իր
վառը դեմքով կժպտա մեզ։

— Ո՛հ, — բացականչեցին յերեխաները
թեթևացած։ Պատմության ընթացքում նը-
րանք ավելի էյին սեղմվել իրար և նրանց
հայացքներն ավելի էյին լրջացել։

— Տեսնում եք այս, — ասաց ալպինիս-
տը, ձախ ձեռքն առաջ մեկնելով և ցույց
տալով ձեռքի վրայի մեծ սպին։

— Այս դեպքը պատահեց սրանից ու-
ղիղ մեկ տարի առաջ, Արագածի վրա, Սև
լճի ափին։ Ութերորդ տարին էր, յես գը-
նում էյի Արագած։ Ինձ ծանոթ են Արա-
գածի բոլոր կապրիզները։ Յես գիշերել եմ
Արագածի գագաթներին, «Տուրխտ» ջրվեժի
մոտ, Մխով աղբյուրի մոտ, քրդական յայ-
լաներում, Համբերդում և վերջապես՝ Ար-



Արևիկ ստալինի շրջանում

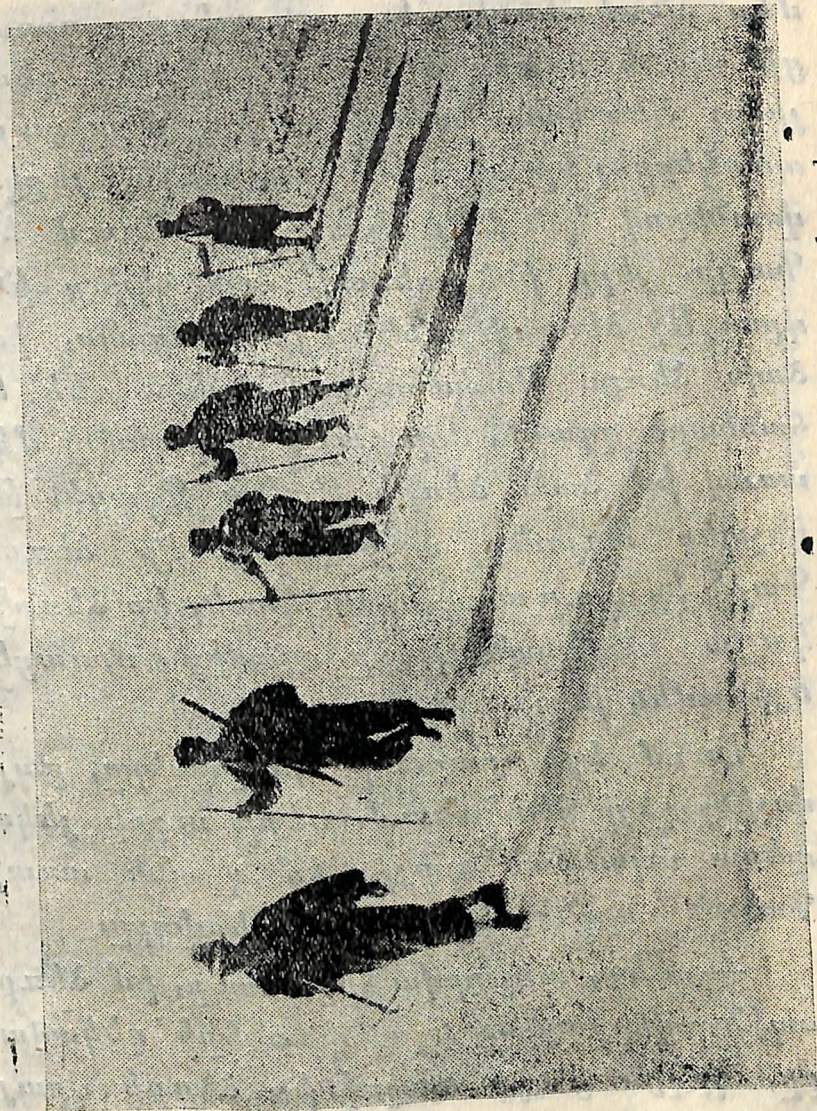
խաշենում: Արագածը ճանաչում էմ իմ հինգ մատների նման»:

Յերեխաների հետաքրքրությունը քանի գնում ավելի ու ավելի մեծանում էր: Ալպինիստը նայում էր նրանց և ավելի պայծառ ելին փայլում նրա սև աչքերը: Նա այնպիսի յեռանդով էր պատմում իր լեռնային սխրագործությունները, այնքան էր փոփոխվում, փոր հաճախ մոռանում էր, շեղվում բուն նյութից և խոսում բոլորովին ուրիշ բաների մասին:

— Շարունակիր, ընկեր ալպինիստ, շարունակիր,—չորս կողմից վրա տվին յերեխաները և սեղմեցին նրան շրջապատող ողակր:

— Մոթ ու դաժան գիշեր էր: Քամին այնպես էր վռոնում և ուրորում վրանս, փորքիչ էր մնում հիմքից պոկեր ու տաներ: Մեկ ել ուշքի յեմ գալիս սարսափահար, վրանիս պատուհանից ներս ե կախվել մի գայլ և իր թաթերով խաղում է ինձ հետ:

«Գայլը»,—գոռացի յես ու արագ հագըն՝ վելով դուրս թռա վրանից: Դուրս վազեցին նաև տնտեսվարը և մի յերկու տուրխտներ: Գայլն այլևս չկար: Մենք իջանք դեպի լի-

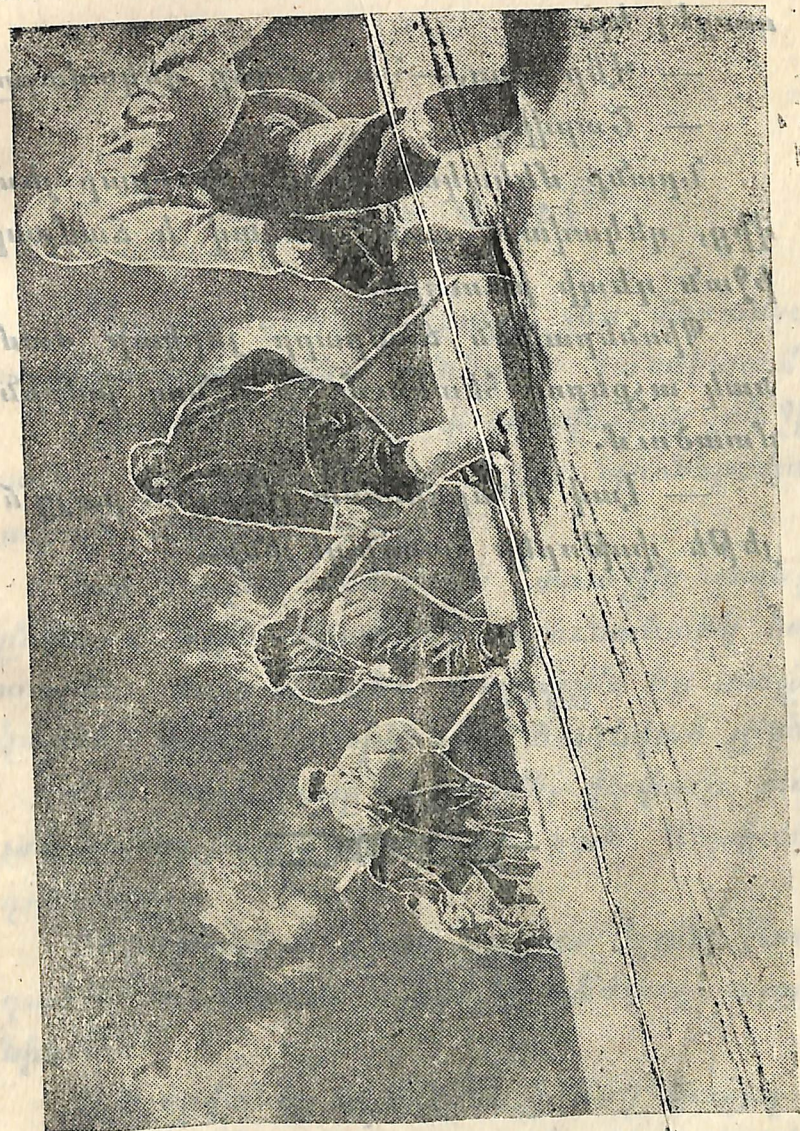


Խումի վանու ցիլոցիկը Խորմուցեմ մեջգմեմի վեց ցառիկիսի

ճր. առջևից արագ քայլելով գնում եր տըն-
տեսվարը. հեռվում լավեց գայլի վոռնոցը և
մեր տնտեսվարի ճիչը: «Վազենք» — գոռա-
ցի յես և բոլորս միասին վազեցինք ղեպի
լիճը: Յես հասա այն բուսեյին, յերբ գայլը
սպառկեցրել եր տնտեսվարին, առջևի յերկու
վոռներով կանգնել վրան և մոմռում եր:
Գայլը, յերբ ինձ տեսավ, հարձակվեց ինձ
վրա: Աջ ձեռքով բռնել եյի հրացանս, իսկ
ձախ ձեռքս թափահարում եյի... մեկ ել
հանկարծ զգացի, վոր գայլն իր բերանի մեջ
առավ իմ ձախ ձեռքի թաթը: Զգացի, թե
ինչպես արյունը տաքացնում եր ձեռքս:
Գայլն իր սուր ատամներով կտրել եր ձեռքիս
կաշին բավական խորը. ցավից մոռացել
եյի ամեն ինչ:

Լսում եյի հրացանի կրակոցները, բայց
վոչինչ չեյի հասկանում: Յերբ ուշքի յեկա,
տեսա սպանված գայլն իմ վրանի առաջ:
Գայլին սպանել եր մեր տնտեսվարը:

— Ահա, այդ որվա հիշատակը, իմ ձեռքի
սպին — վերջացրեց ալպինիստների ղեկավա-
րը, կրկին ցույց տալով իր ձեռքի վրայի
նշանը:



Ալպինիստները բարձրագույն են ցուցումով մեկնում

Ալալինիստների խումբն արդեն հանգըս-
տացել էր:

— Վեր կաց, — հրահանգեց ղեկավարը:

— Շարվի՛ր:

Նրանք մեկական շարվեցին իրար յետե-
վից, ղեկավարն առաջ ընկավ և ճամբարից
իջան դեպի խճուղին:

Պիոներական ճամբարը յերկար ժամա-
նակ աչքերով հետևում էր իջնող խմբին և
մտածում.

— Լավ է ալալինիստ լինելը... բայց ու՛հ
յեթե փոթորկի հանդիսե՛յինք..



Դ Ե Պ Ի Վ Ե Ր

Պիոներական ճամբարը չէր մոռանում
ալալինիստների հետ ունեցած հանդիպումը:

Արագածի Գեղհովիտի արեվելյան լանջին
ամեն առավոտ հնչում էյին պիոներական
ուրախ յերգն ու կանչը:

Նոր ծագող արեգակի առաջին շողերն
ընկնում էյին Արագածի ձյունածածկ կա-
տարին, վորն այնպես փայլիլին էր տալիս,
կարծես վոսիկ հատիկներով ծածկված լիներ:

Իսկ Դալի-չայը ֆշշալեն, փրփուր տա-
լով զահավիժում էր դեպի ցած՝ Ապարանի
դաշտերը:

Յերեխաները միշտ նայում էյին Արա-
գածին ու հիշում այրված դեմքով ալալի-
նիստին:

Այն որվանից պիոներների մեջ ծագել էր
մի նոր ցանկություն, — բարձրանալ լեռների
կատարները, տեսնել բնության տարերքն

19-64909



ու գեղեցկությունը: Նրանք արդեն բավա-
կան ծանոթացել էին հայկական լեռնաշարի
հոյակապ լեռնագրությանը, վորը Ապարանի
բարձրավանդակով միանում է Արագածի հետ:

Ճամբարի դիմաց, լեռնալանջից նրանք ա-
մեն առավոտ արշալույսին, արևի պայծառ շո-
ղերի տակ և յերեկոյան վերջալույսի վարդա-
գույն ցուքերով վողողված տեսնում էին Փամ-
բակի լեռների շարանը, Միսխանայի յերկարա-
ձիգ շղթան, Ալիբեգի կատարը, առանձնակի
ցցված Արայի լեռը, հեռվում՝ կանաչով ծած-
կված Արարատյան դաշտավայրը:

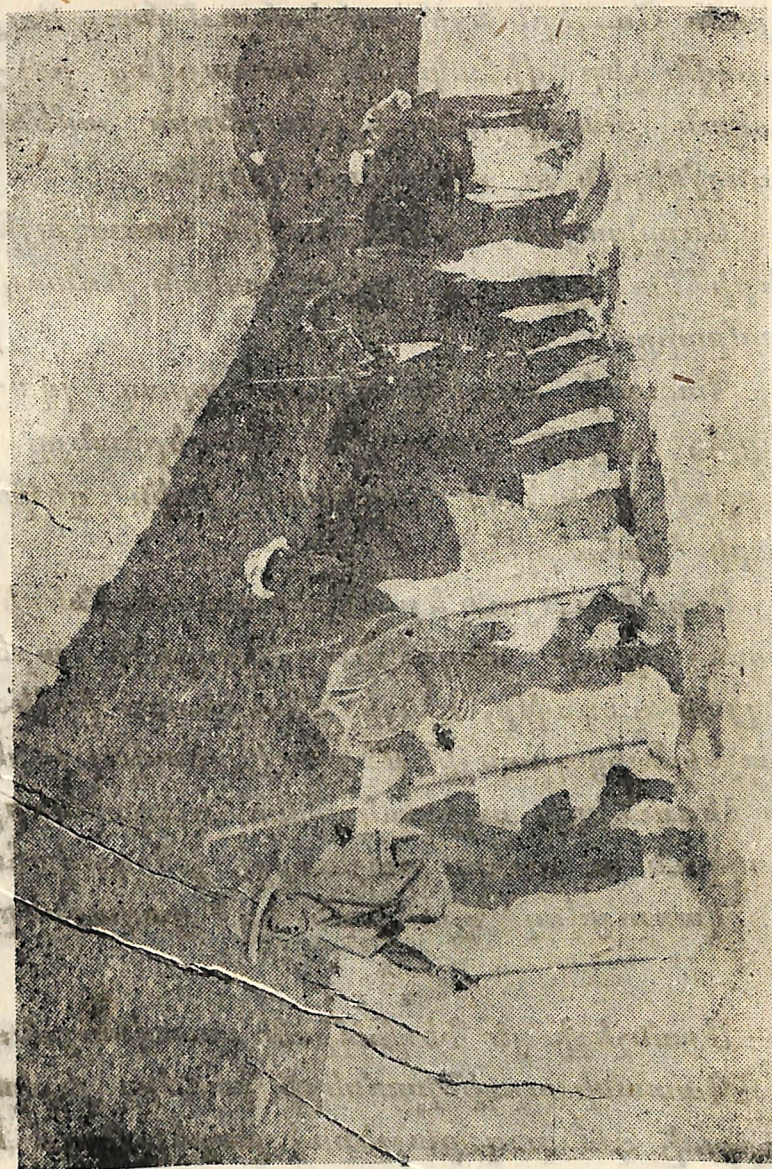
Ու այդ լեռներում լինելու, նրանց ճանա-
չելու տենչն ավելի եր ալրում փոքրիկ
հայրենասերներին:

Ամեն որ նրանք դիմում էին իրենց ճամ-
բարի դեկավարին:

— Յե՛րբ կբարձրանանք Արագածի դա-
գաթը:

— Յե՛րբ բոլորս տաք հագուստներ կու-
նենանք, — միշտ պատասխանում եր նրանց
ճամբարի դեկավարը:

Իսկ Արագածը միշտ ժպտում եր ու
հրապուրում պիտներական ճամբարի պատա-
նի բնակիչներին:



Ապիսիստները գնում էին իրար յանկից կանոնավոր շարքերով:

Մի որ ճամբարում կատարվեց Արագածի
գագաթը բարձրացողների հատուկ ընտրու-
թյուն: Շատերն էյին ցանկանում գնալ: Բայց
բոլորին չե՛ր վիճակված: Կատարվեց բժշ-
կական քննություն և ընտրեցին ամենից
առողջներին ու մեծահասակներին:

Առավոտյան, արևի առաջին ճառագայթ-
ների հետ արթնացավ պիոներական լեռնային
ճամբարը:

Պատանի ալպինիստները արագ լվաց-
վեցին, հագան լեռնային հանդերձանքը և
շարքով կանգնած սպասում էյին դեկա-
վարի հրահանգին:

Ուրախություն եր տիրել պատանիներին:
Նրանք պիտի անցնեյին Արագածի արե-
վելյան գագաթը, դեպի «Տուրիստ» ջրվեժը
և այնտեղից դիտեյին մեր լայնածավալ յերկ-
րի հեռուները, սպիտակափառ գագաթները,
ծաղկուն ու առատ դաշտերը, բարգավաճող
ու կառուցվող գյուղերն ու քաղաքները:

*
* *

Սքանչելի յե Գեղհովիտն առավոտյան:

Պատանի ալպինիստների խումբը յերկար
շարքով, դանդաղ քայլերով բարձրանում եր
Գեղհովիտի արեվոտ լանջով:



Արագածի գլխովի մաս, Գեղհովիտ:

Կարկաշուն առվակներն ու ծվլացող
թռչունները, բզրացող մեղուններն ու բազմե-
րանգ թիթեռները հրաշալի ներդաշնակու-
թյուն եյին ստեղծել կանաչ խոտերի, գունա-
գեղ ծաղիկների հոտ ու բուրմունքի հետ:

Բոլորը լուռ քայլում եյին անուշաբույր
ծաղիկների ու դալար, թավշյա կանաչի վրայով
դեպի վեր, դեպի գագաթը:

Առջևից գնացող պիոները տանում էր
ալպյան պարանը, իսկ չորս հոգի, ամենից
ուժեղները, տանում եյին վրանները: Խմբի
ղեկավարը գնում էր բոլորի առջևից: Բոլոր
պատանի ալպինիստներն ունեյին լեռնային
սրածայր գավազաններ, սուր պողպատյա
ծայրերով, մի քանիսն էլ՝ սառցահատներ:

Այսպես շնչելով լեռնային թարմ ոդը,
դանդաղ ու զգույշ առաջ եր շարժվում պատա-
նի հայրենասերների խումբը:

Նրանք գնում եյին դեպի «Տուրխտ»
ջրվեժը, վորը լեռնային ճամբարից իննը կիլո-
մետրի վրա էր:

Այս ջրվեժը գտնվում է Բաղցր ջրերի
հովտում, Արագածի արևելյան լանջին և
գոյանում է Արագածի լեռնաշղթայի ճյուղե-
րից: Արագածի լանջերի ջրերը հոսում են

կանաչավետ հովիտների միջով և կազմում
Դալի-չայ գետը:

Այստեղ են նաև Արագածի յերեք հոյա-
կապ ջրվեժները և խիտ կանաչով ծածկված
Մխով աղբյուրի հովիտը:

Վաղուց արդեն ճամբարը մնացել էր Գեղ-
հովիտի բարձունքների յետևում: Այստեղ,
ջրվեժի մոտ վերջանալով, Գեղհովիտն ավելի
լայնանում է, իսկ դիմացը, դեպի վեր է
սլանում Արագածի արևելյան գագաթը:

Կեսորվան արևն սկսում էր ավելի այրել:
Պատանիների խումբը գնում էր փոքրիկ
կանգառներով:

Ցրտում էր:

Ջրվեժի աղմուկը հետզհետե ավելի ու ա-
վելի էր մոտենում:

Նրանք բարձրանում եյին թեք քարա-
ժայռի վրայով: Կոշիկների մեխերը ամուր
սեղմվում եյին գետնին և վերելքը քանի գնում
դժվարանում էր: Վաղուց նրանք անցել եյին
կանաչապատ հովիտները և այժմ իրենց
հանձնել են քարքարոտ, մորեններով ծածկը-
ված լեռնալանջերին:

— Կապվել պարանով, — հրահանգեց խմբի
ղեկավարը:



Ալպինիստները պարանի ոգնությամբ բարձրանում են ժայռի կատարը:

Առջևից գնացող պիտներն արձակեց պարանը և նրանք բոլորը կապվեցին: Արևելյան լանջին, դեպի ջրվեժը տանող նեղ ձորաբերանը ծածկված էր հաստ ձյունաշերտով և այնտեղից անցնելը կախված էր մեծ դժվարությունների հետ:

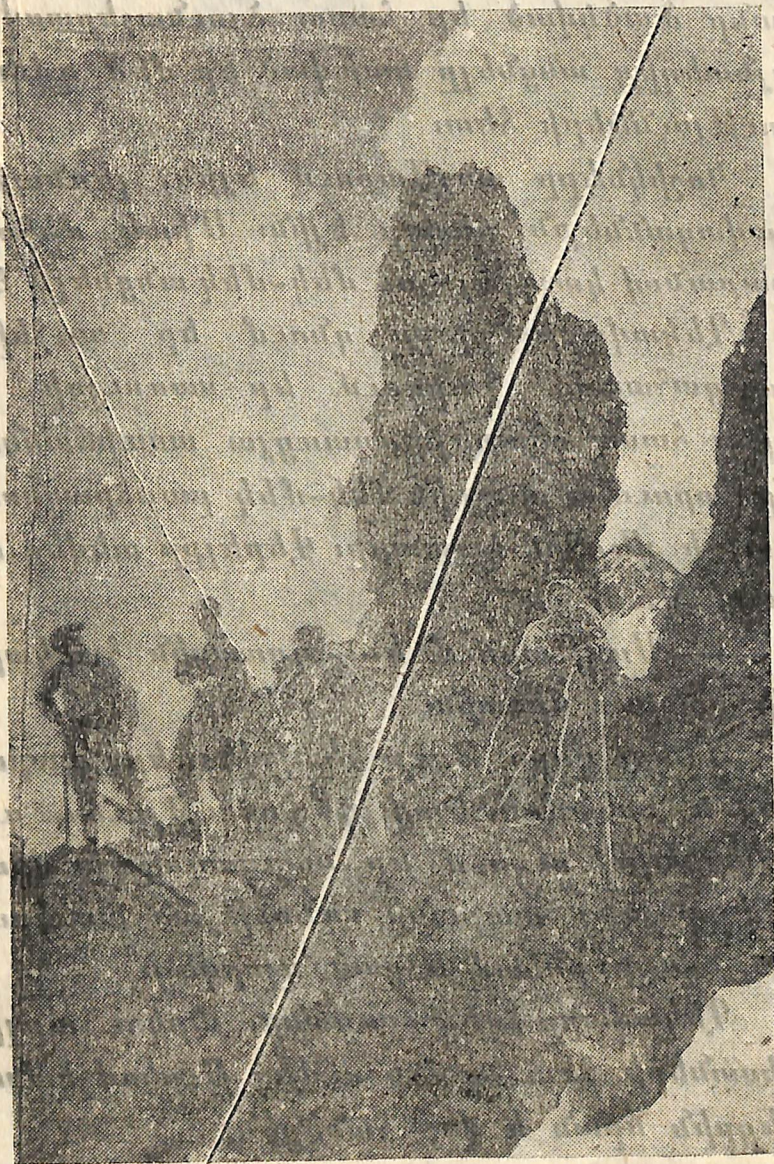
Կոշիկները սայթաքում էին, լեռնային դավազաններն անգոր էին: Միակ միջոցը պարանով կապվելն ու մեկ-մեկ անցնելն էր:

Ղեկավարը, վորը գնում էր առջևից, սառցահատով ջարդում էր սառույցի ու ձյան հաստ շերտերը, սառցյա աստիճաններ էր փորում և բոլորին մեկ-մեկ բարձրացնում ժայռի վերջին կատարը: Վերելքը տեղեց մի քանի ժամ:

— Սայթաքում ե..., գողացին հանկարծ մի քանիսը միասին:

Մեկը, վորը թույլ կախվել էր պարանից և արհամարհելով դժվարությունը, գողոզանալով ուզում էր սառցադաշտի վրայով առանց պարանի ոգնության բարձրանալ, վայր ընկավ և ցած գլորվեց:

Ղեկավարը ձգեց պարանը, յերկու ալպինիստների հետ նրանք ուժեղ թափով կանգնեցրին նրան և վեր հանեցին:



Դեղնավառում:

ժայռի վրա հավաքվեց ամբողջ խումբը: Լեռնային պայծառ արեգակի ճառագայթներն սկսում էին հեռզհեռե մարել: Լեռնագագաթները ծածկվում էին մութ շղարշով: Յերեկոն իջնում էր: Զրվեժն ավելի էր մոտենում:

— Ուռնա՛ն,— կանչեցին բոլորը միասին:

Դիմացից, շատ մոտիկ յերևում էր ջրվեժը: Մի քանի բույսեր հետո արշավախումբը կանգ առավ հիասքանչ ջրվեժի տեսարանի առաջ, փորի վրա հանգիստ իշխում էր քառագագաթ Արագածը:

Նրանք պատրաստվում էին այդտեղ գիշերելու, իսկ առավոտյան թարմ ուժերով գրոհելու արևելյան գագաթը:

Զորս սպիտակ վրանները կանգնեցրին փրփրահույզ ջրվեժի կողքին:

Յերեկոյան ընթրիքից հետո սկսվեց ուրախ յերգն ու պարը: Ցուրիստական պայծառ խարույկը լուսավորում էր Արագածի լեռնալանջերն ու հովիտները:

Գիշերը բոլորը քնեցին, բացի սպահակներից:

Ցուրտ և ահավոր էր գիշերը Արագածի վրա: Առավոտյան արևածագին ճամբարը



Հետևում բացվում էր Արագածի հյուսիսային գագաթը:

զարթնեց: Թանձր մառախուղի միջից հա-
զիվ ելին նկատվում Արագածի գագաթ-
ները, վորոնք սկսում ելին կամաց-կամաց
ազատվել քամուց հալածվող մառախուղից:

Սումբը սկսեց շարժվել դեպի Արագածի
արևելյան գագաթը, հաշվի առնելով յու-
րաքանչյուր քայլը. բոլորը լավ գիտեյին, վոր
այստեղ սրտի համար ավելի մեծ աշխա-
տանք կա, քան վտտների: Պետք էր զգույշ
լինել:

Բացի դրանից անհրաժեշտ է հաշվի առնել
լեռնային վերելքի սպառնալի պայմանները՝
քարընկեցները, քարասահանքները, ձյունա-
հյուսերը և վտանգավոր ճեղքվածքները:

Սումբը համառորեն առաջ էր գնում
փոքրիկ կանգառներով:

— Քարընկեց, — գոռաց հետևից յեկող
պիտները:

Բոլորը միանգամից կանգ առան և ա-
րագ թափով մեջքի պայուսակներով ծածկե-
ցին իրենց գլուխները:

Դիմացի քարաժայռից պոկվել էր ու
գեպի հովիտն էր գլորվում մի մեծ քարի
կտոր:



Արագածի խառնարանը. վերստին և նորից և նորից փորվում է հյուսիսային զազաթը:

Յերբ վտանգն արդեն անցել էր, նրանք շարունակեցին իրենց վերելքը:

Հեռվում աստիճանաբար բացվում էր Արագածի Հյուսիսային ամենաբարձր գագաթը: Բացվում էին նաև հարևան լեռնագագաթները: Հորիզոնը պայծառանում էր և տարածվում հեռու, շատ հեռու դեպի Հայկական լեռնաշարի հեռավոր գագաթները:

Կեսորվա արևն այրում էր դեմքը, վտոների բաց սրունկները և թևերը:

— Գազաթը, գազաթը — կանչեցին առջևից գնացողները և վազելով հասան դեկավարի ցույց տված կետին:

— Ուռնա — ինչքան լայն է ու անեղր մեր յերկիրը, ինչքան վառ է ու պայծառ Խորհրդային արևը, ինչքան յերկնասլաց ու վեհ են մեր լեռները:

Նրանք Արագածի գագաթին ելին:

Նրանց գլխաց սլարդ յերևում էր Խորհրդային Հայաստանի միջով ձգվող հսկայական լեռների շարանը: Այդ Հայկական կամ Փոքր Կովկասյան լեռնաշարն էր, վորը հյուսիսից սկսվում է Մթին կամ Խոնավ լեռներից և ձգվելով հասնում է մինչև Արաքս գետի ափերը:

Կեսորյա արևի կիզիչ ճառագայթների



Լեռների գրկում:

տակ փայլվիլին եյին տալիս Աղմաղանի ձյուն-
նածածկ լեռները, վորոնք ձգվում եյին
հեռու-հեռու, յերկնի մովի մեջ, մինչև
Սևանի կապուտակ ջրերը:

Արագածի լայնատարած փեշերը տարած-
վել եյին դեպի Շիրակի դաշտերի խորքերը:
Իսկ դիմացը, հսկա բուրգի նման, հարթու-
թյան վրա յերևում եր ալեհեր Արարատն՝
իր յերկու սրածայր ձյունածածկ գագաթ-
ներով:



Հավիտենական ձյունների և սառուցների վրա:

Պատանի ալպինիստները յերկար-յեր-
կար դիտում եյին շրջակայքը ու չեյին հա-
գենում այդ գմայլիչ ու հրապուրիչ լեռնային
տեսարաններով:

Ողբ ցրտում եր:

Հրահանգվեց տաք հագնվել:

Խումբը դանդաղ իջնում եր դեպի ճամբարը:

Իբրևուն եր: Պատանի ալպինիստները, փաթաթվելով տաք պարկերի մեջ, խորը քնեցին Արագածի գոլաշունչ կրճքին, գիշերային քամու մեղմ ուրորի տակ, վառ խարույկի մոտ:

Շատ քաղցր եր այդ քունը ուրվա հոգնածությունից հետո, կազդուրիչ և անդորր:

Պատ. խմբագիր՝ Վ. Հովսեփյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գոսպարյան
Սրբագրիչ՝ Ս. Փարսադանյան



Գլավխիտի լիազոր. [redacted] Հրատ. 4914.

Պատվեր 498. Տիրաժ 3500.

Թուղթ 62×94. Տպագրական. 2 1/4 մամ.

Մեկ մամ. 17280 նշան.

Հանձնված է տպագրության 15 մայիսի, 1939. թ.

Ստորագրված է տպագրության համար 27 հունվարի, 1939 թ.

Պետհրատի I տպարան, Յերևան, 14 հունի, 65.

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0399372

4120 60 4.

8250

8250

2m-k
196

~~8250~~

8250

1
2